

ת"פ (תל אביב) 50203-09-23 - מדינת ישראל נ' עזרא כדורי

ת"פ (תל-אביב-יפו) 50203-09-23 - מדינת ישראל נ' עזרא כדורי-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 50203-09-23

מדינת ישראל

נגד

עזרא כדורי

ע"י ב"כ עו"ד אלון קריטי

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו -יפו

[07.10.2024]

כבוד השופט הבכיר, שאול אבינור

גזר דין

א. רקע כללי:

1. הנאשם הורשע - על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, שניתנה במסגרת הסדר טיעון דיוני - בביצוע עבירה של סיוע לפציעה כשהעבריין מזוין בצוותא, לפי הוראות סעיף 335(א)(1) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין).

2. עובדות כתב האישום המתוקן מגוללות אירוע חמור ורב פרטים, שעיקרו כלהלן:

· ביום 31.08.2023 בשעה 00:20 לערך נסע המתלונן באור יהודה, ברכב מסוג סקודה של פלוני יוסף ששון. יוסף נהג ברכב, המתלונן ישב במושב האחורי וברכב היו שני נוסעים נוספים.

· בשלב כלשהו של הנסיעה, כשהרכב עמד במקום מסוים, הגיע הנאשם למקום כשהוא נוהג ברכב מסוג אלפא רומיאו, כשעמו שניים נוספים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן - האחרים).

· הנאשם עצר את רכב האלפא רומיאו לפני רכב הסקודה. הנאשם והאחרים יצאו מרכב האלפא רומיאו והתקדמו לעבר רכב הסקודה. אחד מהאחרים פנה לעבר דלת הנהג של רכב הסקודה, הוציא את מפתחות הרכב מהסוויץ', והנאשם הצביע על המתלונן ואמר "זה הוא".

· אותו אחר פתח את הדלת הימנית-אחורית של הסקודה, על אף התנגדות המתלונן, ותקף את המתלונן במכת אגרוף בפניו. עוד באותן הנסיבות מי מהאחרים דקר את המתלונן בכל חלקי גופו, והנאשם סייע לכך בעצם נוכחותו במקום.

· הנאשם והאחרים עזבו את המקום באמצעות רכב האלפא רומיאו והותירו את המתלונן במקום, כשהוא פצוע ומדמם.

3. הדיונים המקדמיים, לרבות במתכונת של גישור, התנהלו לפני מותב קודם. ואולם, הצדדים לא הגיעו לכלל הסכמות והתיק הועבר לפניי לשמיעת הראיות. לאחר דיון הוכחות אחד - שבמהלכו נשמעו מספר עדים והוגשו מוצגים - ביקשו הצדדים לשוב להליך הגישור (ר' בבקשה מס' 3); אשר הפעם הבשיל לכלל הסדר טיעון דיוני (ללא הסכמות לעניין הטיעונים לעונש).
4. במסגרת הסדר הטיעון הדיוני הוגש כתב האישום המתוקן, שתמצית עובדותיו תוארה לעיל. יוטעם, כי בכתב האישום המתוקן נערכו תיקונים מהותיים הן בעובדות הנטענות והן בהוראות החיקוק (לרבות תוך השמטת עבירות), כך שבסופו של דבר הואשם הנאשם רק בסיוע לפציעת המתלונן בכך שנכח במקום.
5. הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע, על יסוד הודאה זו, בביצוע העבירה בה הואשם בכתב האישום המתוקן, כאמור בפסקה 1 דלעיל (ר' בפרוטוקול, עמ' 27). יוער כי, בנסיבות אלה, מוצגי התביעה שהוגשו במסגרת דיון ההוכחות הושבו למשמורת המאשימה.
- ב. עיקר הראיות והטיעונים לקביעת העונש:
6. ב"כ המאשימה הגיש, כראיות לקביעת העונש, את המוצגים הבאים: תעודות רפואיות של המתלונן מיום האירוע (31.08.2023, סומנו ע/1), המפרטות את סימני החבלות שנגרמו למתלונן, לרבות חתכים כתולדה מדקירות; תמונות המתלונן הפצוע (ע/2); ותמונות סכין שנתפס ברכב האלפא רומיאו (ע/3).
7. ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו את חומרת האירוע מושא כתב האישום המתוקן, בו שני אלמונים דקרו בדרכים את המתלונן. אשר לחלקו של הנאשם באירוע הטעים התובע הן את העובדה שהנאשם הצביע לפני האחרים על המתלונן (באומרו "זה הוא") והן את העובדה שהנאשם נכח במשך כל התקיפה החמורה של המתלונן - לרבות באמצעות סכין - ובכך סייע לתקיפה. עוד הדגיש התובע את חומרת הפגיעות במתלונן ואת העובדה שהנאשם והאחרים הותירו אותו במקום כשהוא פצוע ומדמם.
8. אשר לערכים החברתיים, שנפגעו כתולדה מביצוע העבירה על ידי הנאשם, הדגיש ב"כ המאשימה את הפגיעה בערך ההגנה על שמירת שלמות הגוף ושלומו, בפרט בהתחשב בכך שהעבירה בוצעה בדרך ובאישון ליל. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה הפנה ב"כ המאשימה למקרים בהם דובר בביצוע עיקרי של העבירה (של פציעה כשהעבריין מזוין בצוותא), תוך שביקש לגזור מהם את מתחם העונש ההולם בענייננו - בשים לב להוראות סעיף 32 לחוק העונשין.
9. בין השאר הפנה ב"כ המאשימה לת"פ (שלום ת"א) 62711-10-20 מדינת ישראל נ' פיס (16.03.2023) שם נקבע - לאחר סקירת פסיקה רבה - מתחם עונש הולם שבין 14 חודשי מאסר בפועל ועד 30 חודשי מאסר, הגם שיש להעיר ששם נגרמו לקורבן נזקים קשים יותר מבענייננו. עוד הפנה התובע לרע"פ 6817/22 פריג' נ' מדינת ישראל (18.10.2022), שם דובר באירוע של דקירה על רקע סכסוך חניה מתמשך, ונקבע מתחם עונש הולם שבין 10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל; וכן לת"פ (שלום ת"א) 54578-08-21 מדינת ישראל נ' Berhane (22.01.2024), שם נקבע - לאחר סקירת פסיקה - מתחם העונש ההולם שבין 10 חודשי מאסר בפועל ועד 28 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית לאירוע של פציעה בנסיבות מחמירות, בו נדקר הקורבן בבטנו ונזקק לניתוח חירום בהרדמה מלאה. מפסיקה זו ונוספת ביקש ב"כ המאשימה לגזור לענייננו - שבו כאמור מדובר בסיוע לביצוע העבירה - מתחם עונש הולם שבין 9 חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר בפועל.

10. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הדגיש ב"כ המאשימה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם. כעולה מתדפיס המידע הפלילי של הנאשם, שאותו הגיש התובע (סומן ע/4), לנאשם - יליד שנת 1980, בן 43 שנים כיום - 21 רישומים קודמים החל מימי נעוריו (מבית המשפט לנוער) ועד לשנת 2021. מדובר ברישומים בגין ביצוע מגוון עבירות, לרבות עבירות אלימות ועבירות נגד שוטרים. בנסיבות אלה עתר התובע לגזירת עונשו של הנאשם בשליש האמצעי של מתחם העונש לו עתר. עוד עתר התובע להשתת ענישה נלווית שתכלול מאסר מותנה, קנס כספי משמעותי, פיצוי משמעותי למתלונן, התחייבות להימנע מעבירה וכן חילוט רכב האלפא רומיאו (כאמור בהודעה שבסיפא לכתב האישום המתוקן).
11. ב"כ הנאשם, מצידו, מתח ביקורת על מתחם העונש ההולם לו טען התובע, תוך אבחון הפסיקה שהגיש כנוגעת למקרים חמורים בהרבה מענייננו; הגם שהסניגור לא הגיש פסיקה אחרת. אשר לנסיבות ביצוע העבירה על ידי הנאשם הדגיש הסניגור את העובדה שבכתב האישום המתוקן אין כל טענה שהנאשם אמר לאחרים לתקוף את המתלונן, או שידע מראש כי הם מתכוונים לתקוף אותו; כאשר כל שמיוחס לו הוא סיוע בעצם הנוכחות. יתר על כן, לרקע התיקונים שנערכו בכתב האישום המקורי, שבמסגרתם בין השאר הושמט האישום בעבירה של החזקת סכין, לא היה מקום שהתובע יגיש את תמונות הסכין שנתפס (ע/3), מה גם שלא ידוע מה הקשר שלו לאירוע מושא כתב האישום המתוקן.
12. הסניגור הוסיף והדגיש את התיקונים המהותיים, שנערכו בכתב האישום על רקע קשיים ראייתיים, וביקש לזקוף לזכות הנאשם את החלטתו ליטול אחריות "על החלק שלו" (בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 5). עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב לקולה בכך שהמבצעים העיקריים לא הובאו לדין, כאשר בהקשר זה טען הסניגור כי ידוע למאשימה מי הוא הדוקר - הגם שלא הציג ראייה לכך, ומכל מקום מה שקובע לענייננו הוא האמור בעובדות כתב האישום המתוקן (שתוארו לעיל) שבהן הודה הנאשם.
13. אשר לעברו הפלילי של הנאשם טען הסניגור כי הרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם (כאמור משנת 2021) מתייחסת לעבירות משנת 2017, כאשר בשנים האחרונות עשה הנאשם דרך ארוכה - הקים משפחה ומגדל ילדה ואינו מסתבך עם החוק חדשות לבקרים. בנסיבות אלה, וכאשר לנאשם לא יוחסה השתתפות פיזית בתקיפה עתר הסניגור לקביעת מתחם עונש הולם שתחילתו במאסר מותנה ולהשתת ענישה שלא תכלול מאסר בפועל - גם בהתחשב בכך שהנאשם שהה שלושה שבועות במעצר בגין תיק זה.
14. עוד עתר הסניגור לדחיית עתירת המאשימה לחילוט רכב האלפא רומיאו. בהקשר זה הדגיש הסניגור כי מדובר ברכב השייך לאשתו של הנאשם, כאשר בהודעה שנגבתה ממנה היא לא נחקרה בהיבטים הנדרשים לביסוס עתירה לחילוט הרכב.
15. לבסוף הנאשם, בדברו האחרון לעונש, אמר: "אני מצטער" (בפרוטוקול, עמ' 32 שורה 32).
- ג. קביעת מתחם העונש ההולם:
16. בעת גזירת עונשו של נאשם על בית המשפט לקבוע, תחילה, את מתחם העונש ההולם לאירוע שבגינו הורשע הנאשם, וזאת בהתאם לעיקרון ההלימה. בהקשר זה יתחשב בית המשפט, בין השאר, בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40ט לחוק העונשין.

17. ביצוען של עבירות אלימות, בפרט כאלה המובילות לגרימתן של חבלות או פציעות, פוגע במידה ניכרת בערכים החברתיים של ההגנה על שלמות הגוף, ההגנה על שלווה הנפש וההגנה על שלום הציבור. אכן, תנאי יסודי לקיומה ולתפקודה התקין של חברה תרבותית הוא עקירת האלימות הפיסית מן השורש. אין תמה, אפוא, כי הפסיקה חוזרת ומדגישה את הצורך בענישה מחמירה בעבירות אלימות הגורמות לחבלות, גם לצרכי הרתעה כללית ואישית, וקובעת ככלל רף ענישה תחתון של מאסר בפועל; ולו לנשיאה בדרך של עבודות שירות. בהקשר זה הפסיקה הנ"ל שהציג ב"כ המאשימה היא אכן רלוואנטית, וקיימת אף מחמירה ממנה. עם זאת, יש להתחשב בכך שהנאשם הורשע לפניי בסיוע, אשר עונשו - בהתאם להוראות סעיף 32 לחוק העונשין - הוא מחצית העונש שנקבע לביצוע העיקרי.
18. קביעת מתחם העונש ההולם נגזרת לא רק מחומרת העבירה כשלעצמה, אלא גם מחומרתה בנסיבות הקונקרטיות והספציפיות שבהן היא בוצעה. במקרה דנא, הנסיבות הרלוואנטיות לכך חומרה הן כלהלן: ראשית, מדובר בתקיפה חמורה של המתלונן ברחובה של עיר, בראש חוצות, שבוצעה בצוותא ושכתולדה ממנה נפגע המתלונן באופן חמור ונדרש לטיפול רפואי. שנית, הנאשם הוא זה שהצביע על המתלונן בפני האחרים ואמר "זה הוא" ולאחר מכן סייע בידם בנוכחותו, בעת שהמתלונן הוכה ונדקר. שלישית, הנאשם - יחד עם האחרים - נטש את המתלונן במקום האירוע כשהלה פצוע ומדמם.
19. עם זאת, מנגד ולכף קולה יש מקום להתחשב, כטיעון הסניגור, בתיקונים המהותיים שנערכו הן בעובדות כתב האישום והן בהוראות החיקוק, כאשר אין לפניי ראיה לקשר של הנאשם לסכין שנמצאה ברכב (מה גם שהעבירה של החזקת סכין הושמטה מכתב האישום המתוקן). בסופו של דבר, כתב האישום המתוקן שלפניי מייחס לנאשם סיוע ברף החומרה הנמוך-יחסית של נוכחות במקום ביצוע העבירה, הגם שהעבירה עצמה היא ברף חומרה גבוה. בהתחשב במכלול נסיבות חומרה וקולה אלה - כמו גם במדיניות הענישה הנהוגה - אני קובע אפוא את מתחם העונש ההולם, במקרה זה, בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 15 חודשי מאסר בפועל.
- ד. סוגיית חילוט רכב האלפא רומיאו:
20. בהודעה שבסיפא לכתב האישום המתוקן נתבקש חילוט רכב האלפא רומיאו, אשר שימש את הנאשם לביצוע העבירה, וזאת בהתאם להוראות פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969. יוער, כי נושא תפיסתו הזמנית של הרכב נדון לפניי מותב אחר בהליך נפרד, בו הוחלט על השבת הרכב בתנאים מסוימים (ר' ה"ת 62441-12-23, החלטה מיום 21.01.2024).
21. במקרה דנא אין מחלוקת כי הבעלים הפורמאלי של הרכב אינו הנאשם אלא אשתו, שלא נטען שיש לה קשר כלשהו לביצוע העבירה מושא כתב האישום המתוקן. אכן, במסגרת הוראות סעיף 39 לפקודה ניתן להורות גם על חילוט רכב שאינו שייך למבצע, אך זאת רק בהתקיים תנאים מסוימים, למשל כאשר מוכח שהבעלות המהותית ברכב היא של המבצע ולא של הבעלים הפורמאלי (ר' ע"פ 1000/15 אבו אלחוה נ' מדינת ישראל (03.07.2015), בפסקה 23 לפסק הדין).
22. דא עקא, שבעניין שלפניי בסופו של יום נערך הסדר טיעון - המבוסס על הודאת הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר אינן כוללות תשתית העשויה להצדיק חילוט רכב שאינו מצוי בבעלותו הפורמאלית של הנאשם. המסקנה המתבקשת היא, אפוא, שאין בידי להיעתר לבקשת המאשימה להורות על חילוט הרכב (לסוגיה דומה, בהקשר לחילוט רכוש לפי הוראות פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, השווה ת"פ (שלום ת"א) 18353-12-19 מדינת ישראל נ' שבתייב (19.07.2023), בפסקה 35 ואילך לגזר הדין).
- ה. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם ודרך נשיאת עונש המאסר:
23. לאחר קביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, לרבות אלה המנויות בהוראות סעיף 40 לחוק העונשין.

24. אשר לנאשם שלפניו, השיקולים הרלוואנטיים לגזירת עונשו הם כלהלן:
עברו הפלילי של הנאשם - לנאשם עבר פלילי מכביד, הכולל 21 רישומים קודמים החל מבית המשפט לנוער, ובעבר אף נגזרו עליו עונשי מאסר בפועל. נתון זה הוא בעל משמעות מהותית, שכן ניתן ללמוד ממנו כי עסקינן בנאשם החוזר ומבצע עבירות, הפוגעות בציבור, וכי העונשים שהושתו עליו בעבר לא הרתיעו אותו מלחזור ולשוב לסורו. עם זאת, יש להתחשב גם בכך שהרשעתו הקודמת האחרונה של הנאשם היא משנת 2021, בגין ביצוע עבירות בשנת 2017.
- הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחתו - הטלת עונש של מאסר בפועל תפגע הן בנאשם (כאמור, יליד שנת 1980) והן במשפחתו, כאשר הוא אב לילדה קטנה.
- הודאה ונטילת אחריות - הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן. בכך חסך הנאשם מזמנם של העדים, הצדדים ובית המשפט. נסיבות אלה, ובמיוחד הוויתור על העדת המתלונן, יש לזקוף לזכותו של הנאשם.
25. בהתחשב במכלול נסיבות העניין הוריתי בזמנו לממונה על עבודות השירות לבחון את אפשרות התאמתו של הנאשם לנשיאת עונש של מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות (ר' בהחלטה מיום 29.01.2024). ואולם, בחוות הדעת שהוכנה (מיום 12.05.2024) צוין כי הנאשם אינו מתאים לנשיאת מאסר בדרך של עבודות שירות בשל מידע מודיעיני ממשטרת ישראל - שלפיו קיים יסוד סביר לחשש לפגיעה בגופו או בחייו של אדם, לרבות הנאשם, במסגרת נשיאת עבודות שירות.
26. ב"כ הנאשם הגיב לחוות הדעת בטענה להתנכלות משטרתית רבת שנים כלפי הנאשם, לסברתו בשל סירוב הנאשם לשתף פעולה עם גורמי מודיעין; ועתר לעריכת דיון לפי הוראות סעיף 51ב(4) לחוק העונשין בנוכחות גורמי המודיעין הרלוואנטיים. בדיון שנערך לאחר מכן אמנם הופיע בבית המשפט קצין המודיעין הרלוואנטי והציג לפני בית המשפט, במעמד צד אחד, את הידיעות המודיעיניות המבססות את החשד הנוטע. כפי שצוין בהחלטה, שניתנה לאחר מכן, מדובר במספר ידיעות טריות יחסית, שתוכןן מדבר בעד עצמו (ר' ההחלטה בפרוטוקול, עמ' 37). עם זאת, בנסיבות שעלו בדיון הוריתי לממונה על עבודות השירות לבחון את האפשרות של שילוב הנאשם בעבודות שירות שיבוצעו במסגרת שב"ס. ואולם, בחוות הדעת המשלימה שהכין הממונה (מיום 11.08.2024) לא נמצאה אפשרות כזו, נוכח טיב המידעים המודיעיניים.
27. בנסיבות אלה, ברי כי הנאשם אינו יכול לשאת את עונש המאסר שייגזר עליו בדרך של עבודות שירות. כאן יש לציין, כי בהתאם להוראותיו המפורשות של חוק העונשין (בסעיף 51ב(א)), עבודות שירות אינן אלא דרך לנשיאת עונש של מאסר בפועל. מכאן, שלפי הוראות אלה מבחינה משפטית-עקרונית אין כל הבדל בין מאסר בפועל (לנשיאה מאחורי סורג ובריח) לבין מאסר בפועל (לנשיאה בעבודות שירות) ולמעשה מתקיימת שקילות ביניהם. לרקע זה אף נפסק בעבר כי עבודות שירות "אינן סוג נוסף של עונש, אלא אך צורה מיוחדת לנשיאתו... זו למעשה אופציה שמוענקת לנאשם, שכן נגזר עליו עונש מאסר, אך ניתנת לו האפשרות לרצות את מאסרו מחוץ לכותלי בית הכלא" (רע"ב 10509/06 פרידמן נ' שירות בתי הסוהר (04.02.2007), בפסקה 4 להחלטה).
28. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך כי בפועל, הלכה למעשה, עונש של מאסר לנשיאה בבית סוהר הוא קשה לנשיאה מעונש כאמור בדרך של עבודות שירות; וכך הוא אף נתפס בעיני הנאשמים ובעיני הציבור בכלל. לפיכך, בעת גזירת עונשו של נאשם בתוך מתחם העונש ההולם ראוי ליתן לעובדה שהנאשם נפסל מנשיאת עונש המאסר בדרך של עבודות שירות משקל מסוים לכף קולה (השווה למשל למקרה מושא רע"פ 6896/16 חן נ' מדינת ישראל (12.09.2016)).

29. אשר לגזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם יש לציין, לכף קולה, כי הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן ונטל אחריות על מעשיו, ונשיאת עונש של מאסר בפועל אף תפגע בו ובמשפחתו. מנגד ולכף חומרה יש להדגיש כי לנאשם עבר פלילי מכביד, לרבות בנשיאת עונשי מאסר בפועל. במכלול נסיבות אלה, ברגיל לא היה מקום לגזור את דינו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם, אך בהתחשב בפסילתו מנשיאת עונשו בדרך של עבודות שירות - כך אני קובע. כל זאת, תוך איזון הקלה זו בהשתת ענישה כלכלית הולמת.

ו. סוף דבר:

30. אשר על כן - ובהתחשב בשיקולים לכף חומרה ולכף קולה, אשר פורטו לעיל - אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

(א) 6 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שירות בתי הסוהר.

על הנאשם להתייצב לנשיאת עונשו בבית המעצר ניצן, או במקום אחר שייקבע שירות בתי הסוהר, ביום 17.11.2024 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשם יתאם את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר, על מנת להבטיח עריכת "מיון מוקדם" לנאשם אשר יקל על קליטתו בבית הסוהר.

(ב) מאסר על תנאי למשך 6 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא אם כן יעבור, תוך שלוש שנים מיום סיום נשיאת עונש המאסר, עבירה של אלימות כלפי הגוף.

(ג) קנס בסך של 5,000 ₪, או 25 ימי מאסר תמורתו.

הקנס ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.12.2024 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

(ד) פיצויים למתלונן, עד תביעה מס' 1, בסך של 5,000 ₪.

הפיצויים ישולמו ב-5 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 01.12.2024 ובכל אחד בחודש שלאחריו. היה והנאשם לא ישלם את אחד התשלומים במועד תועמד כל יתרת הפיצויים לפירעון מיד.

באחריות ב"כ המאשימה להגיש הודעה למזכירות בית המשפט בדבר פרטי המתלונן, לצורך העברת הפיצויים.

ככל שנותר בתיק בית המשפט - או בתיקים קשורים - פיקדון שהופקד מטעם הנאשם, בהסכמת ההגנה יקוזז הפיקדון לתשלום הפיצויים והקנס.

ניתן בזה צו כללי, לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' תשרי תשפ"ה, 07 אוקטובר 2024, במעמד הצדדים.